

Skatteudvalget
SAU alm. del - Bilag 114
Offentligt

hermed videresendes borgerhenvendelse til SAU

Peter
FO

Fra: Michael Andersen [mailto:mian@tdcadsl.dk]
Sendt: 26. februar 2006 13:14
Sendt til: Folketingets Oplysning
Samtale: Til Skatteudvalget: Forslag om sanering af statsskatteloven og
udarbejdelse af lovbekendtgørelse
Emne: Til Skatteudvalget: Forslag om sanering af statsskatteloven og
udarbejdelse af lovbekendtgørelse

Til medlemmerne af skatteudvalget!

Jeg tillader mig at foreslå, at bestemmelserne i statsskatteloven saneres, og at der laves en lovbekendtgørelse af loven. Skatteministeren har tidligere udtalt, at der ikke er klarhed over loven, og en tidligere skatteminister har lovet, at der blev lavet en lovbekendtgørelse. Jeg henviser til vedhæftede lovforslag samt til bemærkningerne heri.

Jeg forventer ikke, at der kommer et lovforslag på denne side af sommerferien, men jeg håber, at mit forslag kan være til inspiration.

Mvh.

Michael Andersen
Ternevej 25
4130 Viby

**Forslag til lov om at modernisere statsskatteloven, ophæve lov nr. 696 af 21.
december 1982 om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v.
(pensionsformueafgiftsloven) samt at konsekvensrette andre love**

§ 1

I Lov om indkomstskat til staten (Statsskattelov), jf. nr. 149 af 10. april 1922, som senest ændret ved lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således »§ 1. Ved påligningen af indkomstskat til staten anvendes reglerne i denne lov, for så vidt andet ikke følger af andre love.«.
2. I § 4, stk. 1, litra a, ændres »Agerbrug« til »Landbrug« og »Tjeneste eller Bistandsydelse« ændres til »eller tjeneste eller tjenesteydelse«.
3. I § 4, stk. 1, litra b, ændres »Lejeværdien af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom beregnes som Indtægt for ham, hvad enten han har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej;« til »Såfremt der ikke betales ejendomsværdiskat efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, skal der betales lejeværdi af bolig i den skattepligtiges egen ejendom, hvad enten ejeren har gjort brug af sin beboelsesret eller ej.«.
4. I § 4, stk. 1, litra c, ophæves », Sportler« og », Emolumenter«.
5. § 4, stk. 1, litra d, ophæves.
6. § 4, stk. 1, litra e, affattes således:
»e. af rente eller udbytte af alle slags obligationer (men ikke af aktier mv., der i stedet beskattes efter ligningslovens §§ 16 A og B) og andre inden- eller udenlandske pengeeffekter, også af udestående fordringer og af kapitaler, udlånt her i landet eller i udlandet, med eller uden pant, mod eller uden forskrivning.«.
7. I § 5, stk. 1, litra a, ændres »Synken i Værdi« til »fald i værdi« og »Salg af den skattepligtiges Ejendele« ændres til »afståelse af den skattepligtiges ejendele«.
8. I § 5, stk. 1, litra a, ophæves: » (herunder indbefattet Værdipapirer)« og », for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme,«.
9. I § 5, stk. 1, litra a, ændres »Ved Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer, der er indkøbt efter 1. Januar 1922, anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være Tilfældet« til »Spekulationsbeskatning efter denne bestemmelse gælder dog ikke ved salg af fast ejendom eller værdipapirer, idet der i stedet henvises til kursgevinstloven, aktieavancebeskatningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven og ligningslovens §§ 16 A og B.«.
10. I § 5, stk. 1, litra b, ændres »livsforsikringer« til »sumudbetalinger fra de syge- og ulykkesforsikringer«.
11. I § 5 ændres i stk. 2 »Den under a. og b.« til »Stk. 2. Den under stk. 1, litra a og b« og »Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi,« ændres til »formueændring«.
12. I § 6, stk. 1, litra a, ændres »Indkomsten« til »indkomsten (men ikke til at udvide næringen)«.

13. I § 6, stk. 1, ophæves litra b, c og d.

14. I § 6, stk. 1, indsættes i stedet for det ophævede litra d: »d. Driftstab, der er udslag af en naturlig driftsrisiko, jf. dog § 5«.

15. I § 6, stk. 2, indsættes »Stk. 2. « foran »Den beregnede Skatteindtægt«.

16. Romertalsoverskrifterne under »C. Skatteligningen« ophæves.

17. §§ 20 og 21 ophæves.

18. I § 38, stk. 2, indsættes »Stk. 2. « foran »Ingen Kommune eller skatteandsat«.

19. I § 38, stk. 2, ophæves sidste punktum.

20. § 52 ophæves.

21. § 54 affattes således: »Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.«.

§ 2

I Lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 20. september 2005 med senere ændringer, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 indsættes som nyt *nr. 29*:

»29) Vederlag fra Taiwan vedrørende tjeneste for Taipei Economic and Cultural Office i København samt vederlag fra PLO's repræsentationskontor for så vidt angår personer, der tager bopæl eller ophold her i landet alene med det formål at forrette tjeneste ved de nævnte kontorer.«.

2. § 16 D ophæves.

§ 3

Lov nr. 696 af 21. december 1982 om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsformueafgiftsloven) ophæves.

§ 4

I lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (ejendomsværdiskatteloven), [...] foretages følgende ændring:

1. I § 1, stk. 1, udgår: » efter denne lov i stedet for skat af lejeværdi af bolig i egen ejendom efter statsskattelovens § 4, litra b, 2. pkt.«.

§ 5

I lov om kommunal indkomstskat [...] foretages følgende ændring:

1. I § 17 ændres »statsskattelovgivningen« til »??? [indsæt mere præcis henvisning]«.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Dette lovforslag har i modsætning til andre lovforslag på skatteområdet ikke til hensigt at ændre på retsstillingen eller beskatningen. Der er alene tale om et redaktionelt eller regelsanerende lovforslag, der skal skabe klarhed over og lette læsningen og forståelsen af statsskatteloven.

Frihed 2000 foreslog ved L 221 af 6. april 2001 at ophæve statsskatteloven og flytte de dele, der fortsat var relevante, til primært ligningsloven. Ved samme lejlighed blev der lagt op til en sproglig modernisering og en række konsekvensændringer.

Skatteministeren (der dengang var Venstres ordfører på lovforslaget) sagde dengang:

»... der er for mig at se ingen tvivl om, at der er behov for at kigge på statsskatteloven for at få klarhed over den.

Et godt eksempel er § 42. Nu siges det i øvrigt, at der ikke er nogen fuldstændig retskilde, så det, jeg henholder mig til, er »Danske skattelove« udgivet på forlaget Magnus, hvor der i § 42 henvises til § 40. Og om § 40 står der, at den er ophævet ved lov den 12. juli 1946. Så nogen klar og entydig linje i statsskatteloven kan man i hvert fald ikke påstå at der er i dag.

... jeg [har] med tilfredshed noteret mig den imødekommelse, der var i skatteministerens ordførertale, at man i Skatteministeriet vil være indstillet på at tage intentionerne bag forslaget op og gennemgå statsskatteloven og andre love for at få en større klarhed og en større overskuelighed i skattelovene. Det vil vi i Venstre afvente.«

Den daværende skatteminister (Frode Sørensen) sagde dengang:

»... Regeringen kan dog alligevel ikke støtte dette lovforslag... Jeg er for det første ikke sikker på, at lovgivningen bliver særlig meget klarere for borgerne som følge af, at statsskattelovens bestemmelser kommer til at stå forskellige steder i ligningsloven og afskrivningsloven.

Dernæst sker der jo det, at forslagsstillerne ved overførslen ændrer eller ophæver bestemmelser, som hævdes at være forældede, og det skal man være forsigtig med, når der som her er tale om fundamentet for vores skattelovgivning og på sæt og vis også vores sikkerhedsnet. Og er der nu også taget højde for alt i dette lovforslag? ... Samtidig skal det dog siges, at forslagsstillerne har ret i, at det er et problem, at der i retskilderne ikke findes en hundrede procent korrekt udgave af statsskatteloven, og at der ikke har været tradition for at udarbejde lovbekendtgørelser. Jeg mener, det vil være en god idé at få brudt med den tradition og få udsendt en lovbekendtgørelse, så det bliver nemmere at orientere sig i statsskatteloven. Desuden har Justitsministeriet som bekendt opfordret alle ministerier - og det gælder også Skatteministeriet - til, hver gang der udarbejdes lovforslag, at overveje, om der er grund til udtrykkeligt at ophæve retsforskrifterne. Her vil det foreliggende forslag uden tvivl kunne tjene som inspiration for Skatteministeriet, for så vidt angår bestemmelser i statsskatteloven. Denne fremgangsmåde vil være betydelig mindre ressourcekrævende end at foretage en gennemgang og vurdering af hele det foreliggende lovforslag.«

Sådan var holdningen generelt i Folketinget. Man kunne støtte intentionerne, men man kunne ikke støtte lovforslaget i den form det havde - i alt fald ikke uden et grundigt udvalgsarbejde.

Lovforslaget blev aldrig genfremsat, og de stillede spørgsmål, som Skatteudvalget stillede, blev ikke besvaret, idet sommerferien og valget betød, at Frihed 2000 forlod Folketinget.

Nu snart 5 år siden er der fortsat ikke kommet en lovbekendtgørelse af statsskatteloven, og der findes derfor stadig ikke en korrekt udgave af statsskatteloven. I bilaget til lovforslaget er der derfor optrykt en fuldstændig version af statsskatteloven anno 2006.

Til gengæld er enkelte bestemmelser dog ophævet (nogle dog med lidt hjælp udefra), og i det omfang de var relevante indskrevet i anden lovgivning. Ved lov nr. 410 af 2. juni 2003 blev § 42 ophævet og ved lov nr. 428 af 6. juni 2005 blev §§ 49-51 ophævet.

I stedet for at ajourføre L 221 og dermed opretholde forslaget om at flytte og modernisere bestemmelserne, har jeg valgt i stedet for at foreslå, at forældede dele ophæves og enkelte dele omformuleres og tydeliggøres.

På den måde bliver det klart og tydeligt hvilke ændringer, der foretages. Dermed skulle lovforslaget også være lettere for Skatteministeriet og alle andre at overskue, og dermed vurdere, om man er enig i ændringerne. Skulle der være en ændring, man efter en konkret vurdering ikke ønsker at foretage, kan ændringen let udtages af lovforslaget.

Jeg er selvfølgelig bekendt med, at jeg ikke har privilegiet at stille lovforslag, men jeg håber at lovforslaget (igen) vil blive positivt modtaget af skatteministeren og af medlemmerne af Skatteudvalget, så der snart kan laves en sanering og en lovbekendtgørelse af statsskatteloven.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Generelt er ord skrevet på nudansk, hvor der foretages ændringer. Dvs. navneord skrives med småt og »aa« er ændret til »å«. Der er ikke redegjort for disse ændringer nedenfor.

Til § 1

Ændringer til statsskatteloven.

Til nr. 1.

Der er for præciseringens skyld henvist til »andre love«, idet statsskatteloven ikke længere er den eneste skattelov. Samtidig er der foretaget en modernisering af sproget og fx er ordet »aarlig« slettet, da der løbende sker indbetaling til staten efter kildeskattens indførelse.

Til nr. 2.

Betegnelsen »Agerbrug« bruges ikke længere i normalt sprogbrug og er derfor ændret til »Landbrug«. Formuleringen »Tjeneste eller Bistandsydelse« er ændret til »eller tjeneste eller tjenesteydelse«, da »Bistandsydelse« bringer tankerne hen på en passiv forsørgelse fra det offentlige.

Til nr. 3.

Hovedreglen er i lovgivningen efter gældende regler, at der betales lejeværdi af egen bolig, med mindre man betaler ejendomsværdiskat. I praksis er det imidlertid et fåtal, der betaler lejeværdi efter

statsskatteloven. Derfor ændres formuleringen, så det fremgår klart af statsskatteloven, hvornår der betales lejeværdi af egen bolig.

Til nr. 4.

Betegnelserne »Sportler« og »Emolumenter« er i dag ukendte begreber for de fleste. For at forvirre færrest muligt er ordene slettet. Dette betyder imidlertid ikke, at der indføres skattefrihed for nogle indtægter, idet lovens opremsning blot er eksempler.

Til nr. 5

Bestemmelserne om tiender i § 4, stk. 1, litra d, ophæves. Ordet kendes i dag af de færreste. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 4.

Til nr. 6.

§ 4, stk. 1, litra e, er sammenskrevet og der er foretaget følgende ændringer:

1. Det fremgår af ligningslovens § 16 D, at ligningslovens §§ 16 A og B træder i stedet for bestemmelsen i statsskattelovens § 4, stk. 1, litra e, for så vidt angår renter og udbytter. Det er derfor præciseret i litra e, at bestemmelsen ikke omfatter aktier.

2. Samtidig er »saa og« ændret til »også« af hensyn til læsevenligheden.

3. § 4, stk. 1, litra e, 2. punktum og resten af litraet, indeholder bestemmelser om, hvad der forstås ved udbytte af aktier mv. og bestemmelser om friaktier. Da beskatningen sker efter ligningslovens §§ 16 A og B, er bestemmelsen slettet fra statsskatteloven.

Til nr. 7.

I § 5, stk. 1, litra a, ændres »Synken« til »fald«, da dette lyder mere nudansk og læsevenligt. Desuden er ordet »Salg« første gang ændret til »afståelse« for at præcisere, at bestemmelsen ikke udelukkende omfatter salg. Hvis ministeriet finder det hensigtsmæssigt, kan den anden forekomst af salg også ændres,

Til nr. 8 og 9.

§ 5, stk. 1, litra a, indeholder regler om næring med værdipapirer og faste ejendomme. Da beskatningen nu sker efter andre regler, er omtalen slettet, og i stedet er der henvist til de love, beskatningen sker efter.

Til nr. 10.

§ 5, stk. 1, litra b, indeholder en skattefritagelse for »livsforsikringer«. Disse er nu omfattet af pensionsbeskatningsloven. Den daværende skatteminister oplyste imidlertid ved behandlingen af L 221, at »sumudbetalinger fra de syge- og ulykkesforsikringer« er omfattet af bestemmelsen med hjemmel i ordet »livsforsikringer«. For at skabe øget klarhed om rækkevidden af bestemmelsen er ordet »livsforsikringer« ændret til »sunudbetalinger fra syge- og ulykkesforsikringer«.

Til nr. 11.

I § 5, stk. 2, tydeliggøres det, at der er tale om stk. 2. Samtidig præciseres henvisningen til stk. 1.

Der tales desuden om formueforøgelse og formueformindskelse. Sætningen er lang og foreslås forkortet til blot at tale om formueændring.

Til nr. 12.

Begrebet erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten har givet anledning til en del tvister. Det foreslås derfor, at det præciseres, at der ikke menes »til at udvide næringen«.

Til nr. 13.

I § 6, stk. 1, ophæves litra b, c og d. Ingen af bestemmelserne har relevans længere, jf. fx Karnovs Lovsamling. Fx omhandler litra c pensioner, dog ikke ud over 400 kr. pr. år, og litra d omhandler pålignede skatter.

Til nr. 14.

Det foreslås at lovfæste praksis om, at der er fradragsret for driftstab, der er udslag af en naturlig driftsrisiko.

Til nr. 15.

I § 6, stk. 2, tydeliggøres det, at der er tale om stk. 2.

Til nr. 16.

Det foreslås at ophæve 5 overskrifter til bestemmelser, der er ophævet. Formålet er blot at en kommende lovbekendtgørelse kan blive kortere.

Til nr. 17.

Det foreslås at ophæve §§ 20 og 21, der handler om mandtalslister og i hvilken kommune man skal betale skat. Bestemmelserne er for længst forældede. Se i stedet ligningslovens § 32 D, kildeskatteloven og selskabsskattelovens § 24.

Til nr. 18.

I § 38, stk. 2, tydeliggøres det, at der er tale om stk. 2.

Til § 19.

Bestemmelsen om procentgodtgørelse ophæves. Se i stedet kildeskattelovens § 62A og skattekontrollovens § 16.

Til nr. 20.

§ 52 ophæves. Paragraffen indeholder forskellige forældede overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser. Formålet med ophævelsen er at tydeliggøre, at de ikke længere har betydning samt at gøre en kommende lovbekendtgørelse kortere.

Til nr. 21.

Det præciseres at loven hverken gælder Færøerne eller Grønland.

Til § 2

Ændringer til ligningsloven.

Til nr. 1.

Der vedtages hvert år en tekstanmærkning på finansloven med en undtagelse til statsskatteloven. Det foreslås at lovfæste skattefritagelsen i ligningslovens § 7, hvor der i forvejen findes en række bestemmelser om skattefritagelse. Fritagelsen vedrører visse vederlag fra Taiwan vedrørende tjeneste for Taipei Economic and Cultural Office i København samt fra PLO's repræsentationskontor.

Til nr. 2.

Ligningslovens § 16 D fastsætter at bestemmelser i ligningsloven træder i stedet for bestemmelser i statsskatteloven. Da dette nu foreslås indskrevet i statsskatteloven, kan § 16 D ophæves. Se også bemærkningerne til § 1, nr. 6 og 9.

Til § 3

Lov nr. 696 af 21. december 1982 om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsformueafgiftsloven) foreslås ophævet. Loven er ifølge Retsinformation stadig gældende og den indeholder en henvisning til statsskattelove. I stedet for at rette i loven, foreslås den ophævet, da den ikke længere er relevant.

Til § 4

I lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (ejendomsværdiskatteloven) foreslås det at slette henvisningen til statsskatteloven. Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 1, nr. 3, hvor det nu udtrykkeligt fremgår, at ejendomsværdiskatteloven har forrang.

Til § 5

I lov om kommunal indkomstskat foreslås henvisningen til »statsskattelovgivningen« rettet til en mere præcis henvisning.

Bilag 1.

Paralleltæst med gældende lov sammenholdt med lovforslaget

Gældende formulering af statsskatteloven

Lov om indkomstskat til staten (Statsskattelov), jf. lov nr. 149 af 10. april 1922, som senest ændret ved lov nr. 428 af 6. juni 2005

§ 1. Indkomstskat til Staten udredes aarlig efter de i nærværende Lov indeholdte Regler:

A. Indkomstskatten.

§§ 2-3. (Ophævet)

§ 4. Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f. Eks.:

- a. af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring eller Virksomhed, saa og alt, hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed eller for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;
- b. af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleje af rørligt og urørligt Gods, saavel som af vederlagsfri Benyttelse af andres rørilige eller urørilige Gods. Lejeværdien af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom beregnes som Indtægt for ham, hvad enten han har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej; Værdien ansættes til det Beløb, som ved Udleje kunde opnaas i Leje af vedkommende Ejendom eller Lejlighed, dog at den, naar særlige Forhold maatte gøre denne Maalestok mindre egnet, kan ansættes skønsmæssigt;

Lovforslagets tekst

§ 1

I Lov om indkomstskat til staten (Statsskattelov), jf. nr. 149 af 10. april 1922, som senest ændret ved lov nr. 428 af 6. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således »§ 1. Ved påligningen af indkomstskat til staten anvendes reglerne i denne lov, for så vidt andet ikke følger af andre love.«.

2. I § 4, stk. 1, litra a, ændres »Agerbrug« til »Landbrug« og »Tjeneste eller Bistandsydelse« ændres til »eller tjeneste eller tjenesteydelse«.

3. I § 4, stk. 1, litra b, ændres »Lejeværdien af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom beregnes som Indtægt for ham, hvad enten han har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej;« til »Såfremt der ikke betales ejendomsværdiskat efter lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat, skal der betales lejeværdi af bolig i den skattepligtiges egen ejendom, hvad enten ejeren har gjort brug af sin beboelsesret eller ej.«.

- c. af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Embedsbolig, Naturalydelser, Emolumenter, Kontorholdsgodtgørelse (med Hensyn til Kontorudgifter jfr. § 6 b.), samt Pension, Ventepenge, Gaver (jfr. dog herved Bestemmelsen i § 5 b.), Understøttelser, Klosterhævning, Livrente, Overlevelsesrente, Aftægt og deslige;
- d. af Tiender;
- e. af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Pengeeffekter, saa og af udestaaende Fordringer og af Kapitaler, udlaaente her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning. Som Udbytte af Aktier og Andelsbeviser skal anses alt, hvad der af vedkommende Selskab er udbetalt Aktionærer eller Andelshavere som en Del af det af Selskabet i sidste eller i tidligere Regnskabsaar indtjente Overskud, hvad enten Udbetalingen finder Sted som Dividende, som Udlodning ved Selskabets Likvidation eller lignende eller ved Udstedelse af Friaktier.
 Friaktier, der tildeles et Selskabs Aktionærer, bliver at henregne til Modtagerens Indkomst med et Beløb, svarende til deres Paalydende, og i Tilfælde, hvor Aktier udstedes mod Vederlag, som dog er mindre end deres Paalydende, skal et Beløb, svarende til Forskellen mellem Tegningskursen og Aktiernes Paalydende, ligeledes medregnes til Modtagerens skattepligtige Indkomst.
- f. af Lotterispil samt andet Spil og Væddemaal.

§ 5. Til Indkomst henregnes ikke:

4. I § 4, stk. 1, litra c, ophæves », Sportler« og », Emolumenter«.

5. § 4, stk. 1, litra d, ophæves.

6. § 4, stk. 1, litra e, affattes således:

»e. af rente eller udbytte af alle slags obligationer (men ikke af aktier mv., der i stedet beskattes efter ligningslovens §§ 16 A og B) og andre inden- eller udenlandske pengeeffekter, også af udestående fordringer og af kapitaler, udlånt her i landet eller i udlandet, med eller uden pant, mod eller uden forskrivning.«.

a. Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i Værdi - medens der paa den anden Side ikke gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i Værdi -, eller Indtægter, som hidrører fra Salg af den skattepligtiges Ejendele (herunder indbefattet Værdipapirer), for saa vidt disse Salg ikke henhører til vedkommendes Næringsvej, for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme, eller er foretaget i Spekulationsøjemed, i hvilke Tilfælde den derved indvundne Handelsfortjeneste henregnes til Indkomsten, ligesom ogsaa eventuelt Tab kan fradrages i denne. Ved Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer, der er indkøbt efter 1. Januar 1922, anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være Tilfældet;

- b. gaver, der falder ind under afsnit II i lov om afgift af dødsboer og gaver, samt formueforøgelse, som hidrører fra arv og forskud på falden arv eller fra indgåelse af ægteskab, udbetaling af livsforsikringer, brandforsikringer og deslige;
- c. de Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan;
- d. (Ophævet)
- e. (Ophævet)

Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse

§ 6. Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

- a. Driftsomkostninger, d. v. s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger;

7. I § 5, stk. 1, litra a, ændres »Synken i Værdi« til »fald i værdi« og »Salg af den skattepligtiges Ejendele« ændres til »afståelse af den skattepligtiges ejendele«.

8. I § 5, stk. 1, litra a, ophæves: » (herunder indbefattet Værdipapirer)« og », for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme,«.

9. I § 5, stk. 1, litra a, ændres »Ved Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer, der er indkøbt efter 1. Januar 1922, anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være Tilfældet« til »Spekulationsbeskatning efter denne bestemmelse gælder dog ikke ved salg af fast ejendom eller værdipapirer, idet der i stedet henvises til kursgevinstloven, aktieavancebeskatningsloven, ejendomsavancebeskatningsloven og ligningslovens §§ 16 A og B.«.

10. I § 5, stk. 1, litra b, ændres »livsforsikringer« til »sumudbetalinger fra de syge- og ulykkesforsikringer«.

11. I § 5 ændres i stk. 2 »Den under a. og b.« til »Stk. 2. Den under stk. 1, litra a og b« og »Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi,« ændres til »formueændring«.

12. I § 6, stk. 1, litra a, ændres »Indkomsten« til »indkomsten (men ikke til at udvide næringen)«.

- b. fra Embedsindtægter de Udgifter til Kontorhold m. v., som Embedets Bestridelse har medført;
- c. Pensioner og andre Byrder, der paahviler et Embede. Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikring, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, dog ikke ud over et samlet Beløb af indtil 400 Kr. aarlig;
- d. de Beløb, som i det paagældende Aar er udredt i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsyndelser og lignende Byrder;
- e. Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld.

Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold, Betjening, Nytte eller Behagelighed, eller til Formueforøgelse, til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, Henlæggelse til Reserve- eller andre lignende Fonds, til Gaver eller paa anden Maade.

§§ 7-9. (Ophævet)

B. Formueskatten.

§§ 10-16. (Ophævet)

C. Skatteligningen.

I. De skattelignende Myndigheder.

§§ 17-19. (Ophævet)

II. Mandtalsliste. Stedet for Skatteansættelsen, Selvangivelse.

13. I § 6, stk. 1, ophæves litra b, c og d.

14. I § 6, stk. 1, indsættes i stedet for det ophævede litra d: »d. Driftstab, der er udslag af en naturlig driftsrisiko, jf. dog § 5«.

15. I § 6, stk. 2, indsættes »Stk. 2. « foran »Den beregnede Skatteindtægt«.

16. Romertaloverskrifterne under »C. Skatteligningen« ophæves.

§ 20. Inden den 15. Januar forfattes der efter et af 17. §§ 20 og 21 ophæves.
Finansministeren foreskrevet og udsendt Skema en Mandtalsliste over alle de Personer, Dødsboer, Selskaber og Foreninger, der skal sættes i Skat i Kommunen, jfr. § 21. Den affattes i Købstæderne og i Marstal af Ligningskommissionen og Ligningsmændene, hvor saadanne er valgt, og i de øvrige Kommuner af disses Bestyrelser, som med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten fungerer som Ligningsmyndighed, ligeledes i Forening med Ligningsmændene, hvor saadanne er valgt. Hvor et Landdistrikt, som ikke har eget Sogneraad, er forenet med en Købstad, tiltrædes dennes Ligningskommision af et blandt Distriktets Beboere af Amtsraadet valgt Medlem. Saafremt et Landdistrikts Størrelse og Folketal giver Anledning dertil samtidig med, at Distriktsraadet efter dets Sammensætning skønnes at afgive samme Garanti som et Sogneraad, skal Amtsraadet imidlertid kunne bemyndige Distriktsraadet til i øvrigt efter de i nærværende Lov givne Regler at foretage Ansættelsen og de dermed i Forbindelse staaende Arbejder i Landdistriktet. Det skal have sin Forblivende ved de af Amtsraadene alt tidligere givne Bemyndigelser af den omhandlede Art.

I et særligt Afsnit af Mandtalslisten opføres de skattepligtige, som uden at være bosatte eller have Hjemsted i Kommunen i den har Indtægter, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsstat, med Angivelse af, om de antages at have Bopæl (for Dødsboer og Aktieselskaber m. m., jfr. § 2, Nr. 4 og 5, Bestyrelse eller Hovedkontor) her i Landet, og da hvor.

For de skattepligtige, der er flyttet til Kommunen efter den sidste Skatteligning, gøres Bemærkning herom i Mandtalslisten, og paa lignende Maade gøres der, saafremt nogen, der er opført paa den ældre Ligningsliste, ikke optages paa Mandtalslisten, Bemærkning om Grunden hertil.

En Afskrift af Mandtalslisten bliver inden den 15. Januar at tilsende Skatteraadet for den Skattekreds, hvortil Kommunen hører.

§ 21. En skattepligtig bliver som Regel at sætte i Skat i den Kommune, hvor han den nærmeste Tid før den 15. Januar har haft Bopæl, selv om han da ikke er til Stede i Kommunen. Har han fast Bopæl i flere Kommuner, kan han selv bestemme, i hvilken af dem hans Ansættelse skal finde Sted, naar han inden den 15. Januar sender Anmeldelse herom til Ligningsmyndighederne (i København: Direktoratet for Københavns Skattevæsen og i Frederiksberg: Frederiksberg Kommunes økonomiske Forvaltning) i alle de Kommuner, i hvilke han har fast Bopæl. Har han ikke gjort saadan Anmeldelse, ansættes han paa det Sted, hvor han den nævnte Dag eller senest forud for denne havde personlig Ophold. Skattepligtige, der uden at have fast Bopæl gør Tjeneste om Bord paa her i Landet hjemmehørende Skibe (§ 2, Nr. 1), ansættes til Skat i den Kommune, der er Skibets Hjemsted. Dødsboer ansættes til Skat i den Kommune, hvor Behandlingen foregaar. For Aktieselskaber m. m. (§ 2, Nr. 5.) finder Ansættelse Sted i den Kommune, hvor Bestyrelsen eller Hovedkontoret findes. Naar Indkomster, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsstat, tilflyder skattepligtige, som ikke har Bopæl eller Hjemsted her i Landet, ansættes saavel Indkomsten som Værdien paa det Sted, hvor Indkomsten haves. Strækker en fast Ejendom sig ind i flere Kommuner, sker Ansættelsen i den af dem, hvor Avlsbygningerne findes, eller, hvis der kun er Tale om et Skovbrug, da i den Kommune, hvor den største Del af Skoven findes. Har den paagældende Bopæl eller Hjemsted her i Landet, gives der samtidig med Mandtalslistens Udfærdigelse Bopælskommunens Ligningsmyndighed Underretning om, at Ansættelsen vil finde Sted, og denne sker da af de nævnte Indkomster og Værdier efter samme Regel som foran.

Finansministeren afgør alle tvivlsomme Spørgsmaal om, i hvilken Kommune, en Ansættelse skal finde Sted.

§ 22. (Ophævet)

III. Den foreløbige Ansættelse af Indkomst og Formue.

§§ 23-25. (Ophævet)

IV. Skatteraadets Prøvelse af den foreløbige Ansættelse, Skattens Paaligning m. v.

§§ 26-30. (Ophævet)

V. Paaklage til Landoverskatteraadet og dettes Kontrol med Skatteligningen.

§§ 31-34. (Ophævet)

D. Tilgang og Afgang af skattepligtige m. v.

§§ 35-37. (Ophævet)

E. Skatteopkrævningen m. v.

§ 38. I Tilfælde, hvor der af Stat eller Kommune er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

Ingen Kommune eller skatteansat kan ved at klage over Skatteansættelsen eller, saafremt der sker Udpantning for Skatten, ved Indsigelse for Fogeden unddrage sig fra Forpligtelsen til i rette Tid at indbetale den alt forfaldne Del af Skatten, medmindre der forinden foreligger en af kompetent Myndighed truffen Afgørelse for, enten at en Ændring bør finde Sted, eller at Ansættelsen er sket med Urette eller er ugyldig. I de Tilfælde, hvor Skatteansættelsen senere forandres, berigtiges det Beløb, som Kommunen og den enkelte Skatteyder skal betale, ved Tillæg eller Fradrag i den følgende Skattetermin, om fornødent ogsaa ved Tilbagebetaling af det indbetalte eller en Del deraf. Har en Skatteyder i disse Tilfælde Krav paa Godtgørelse af for meget erlagt Skat, tilkommer der ham Renter 5 pCt. p. a. fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb.

18. I § 38, stk. 2, indsættes »Stk. 2 « foran »Ingen Kommune eller skatteandsat«.

19. I § 38, stk. 2, ophæves sidste punktum.

§ 39. (Ophævet)

F. Straffebestemmelser m. v.

§§ 40-47. (Ophævet)

G. Almindelige Bestemmelser.

§§ 48-51. (Ophævet)

§ 52. Denne Lov træder straks i Kraft og anvendes første Gang ved Ligningen for Skatteaaret 1922-23. Dog skal Bestemmelsen i § 6c. angaaende Fradrag af Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikrings-, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, først komme til Anvendelse fra og med Ligningen for Skatteaaret 1923-24 at regne, medens det med Hensyn til Skatteligningen for Skatteaaret 1922-23 for saadanne Udgifters Vedkommende har sit Forblivende ved de gældende Regler i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 § 6c., jfr. § 6, sidste Stykke.

Samtidig med Lovens Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915 om Ændring i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten og Lov Nr. 488 af 13. Oktober 1917 om Selvangivelse af Formue med de til samme sig sluttende Bestemmelser, men dog saaledes at alle Spørgsmaal vedrørende Skattesvarelse og Bødeansvar for tidligere Skatteaar vedvarende skal behandles efter de hidtil gældende Regler. Kgl. Anordning af 5. Maj 1913 angaaende Regler for Paaligning i København af Indkomst- og Formueskat til Staten samt angaaende Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat gældende Bestemmelser og kgl. Anordning af 29. April 1913 angaaende Ligningen og Opkrævningen af Indkomst- og Formueskat til Staten og personlig Kommuneskat i Frederiksberg Kommune med de til samme hørende Ændringer i de tvende kongelige Anordninger af 22. Januar 1921 skal derhos bevare deres Gyldighed, indtil de afløses ved nye kongelige Anordninger.

§ 53. (Ophævet)

§ 54. Forslag til Revision af denne Lovs §§ 1 og 8 skal senest fremsættes i den ordinære Rigsdagssamling 1923-24.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 20. september 2005 med senere ændringer.

20. § 52 ophæves.

21. § 54 affattes således: »Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.«

§ 2

I Lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 887 af 20. september 2005 med senere ændringer, foretages følgende ændringer:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1) Gaver, der...

...

28) Findeløn og godtgørelser, som udbetales i henhold til lov om hittegods eller bestemmelserne om danefæ og danekræ i museumsloven, samt dusører og belønninger for indsats for at redde mennesker eller medvirken til at opklare eller forhindre en forbrydelse, når de pågældende indsatser ikke hører til den pågældendes erhverv.

§ 16 D. Bestemmelserne i §§ 16 A og 16 B finder anvendelse på indtægter, der erhverves, og tab, der konstateres den 1. januar 1962 eller senere, og bestemmelserne træder fra nævnte dato i stedet for bestemmelserne i statsskattelovens § 4 e og § 5 a om udbytte af aktier, andelsbeviser og lignende værdipapirer samt om fortjeneste og tab på de nævnte værdipapirer.

(Se bilag 3)

Lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (ejendomsværdiskatteloven) [...]

§ 1. Af boligværdien af egen ejendom som nævnt i § 4 betaler ejeren kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (ejendomsværdiskat) efter denne lov i stedet for skat af lejeværdi af bolig i egen ejendom efter statsskattelovens § 4, litra b, 2. pkt. Ejendomme, som udlejes erhvervsmæssigt, er dog ikke omfattet af denne lov.

Stk. 2. Ejendomsværdiskatten indgår ikke i den skattepligtige indkomst.

Stk. 3. Hvis en ægtefælle, arving eller legatar under skiftet af et dødsbo, bebor en ejendom eller benytter en fritidsbolig, for hvilken afdøde er blevet beskattet efter denne lov, stilles ægtefællen, arvingen eller legataren som ejer af ejendommen.

Lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbekendtgørelse nr. 199 af 24. marts 2003.

1. I § 7 indsættes som nyt nr. 29:

»29) Vederlag fra Taiwan vedrørende tjeneste for Taipei Economic and Cultural Office i København samt vederlag fra PLO's repræsentationskontor for så vidt angår personer, der tager bopæl eller ophold her i landet alene med det formål at forrette tjeneste ved de nævnte kontorer.«.

2. § 16 D ophæves.

§ 3

Lov nr. 696 af 21. december 1982 om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsformueafgiftsloven) ophæves.

§ 4

I lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (ejendomsværdiskatteloven), [...] foretages følgende ændring:

1. I § 1, *stk. 1*, udgår: » efter denne lov i stedet for skat af lejeværdi af bolig i egen ejendom efter statsskattelovens § 4, litra b, 2. pkt.«.

§ 5

I lov om kommunal indkomstskat [...] foretages følgende ændring:

§ 17. Med hensyn til virkningerne af urigtig selvangivelse, pligten til rettidig indbetaling af kommunal indkomstskat, kommunal ejendomsværdiskat og kirkelige afgifter uanset klage over eller indsigelse imod indkomstansættelsen af skatte- og afgiftsbeløb, ydelse af rentegodtgørelse m.v. finder reglerne i statsskattelovgivningen tilsvarende anvendelse.

1. I § 17 ændres »statsskattelovgivningen« til »??? [indsæt mere præcis henvisning]«.

Gældende statsskattelev med redaktionelle noter om ændringer siden lovens vedtagelse i 1922

Lov om indkomstskat til staten¹ (Statsskattelev), nr. 149 af 10. April 1922

som ændret ved lov nr. 304 af 22. december 1927, lov nr. 102 af 31. marts 1933, lov nr. 108 af 31. marts 1938, lov nr. 392 af 12. juli 1946, lov nr. 519 af 22. december 1948, lov nr. 144 af 31. marts 1950, lov nr. 74 af 31. marts 1953, lov nr. 193 af 11. juni 1954, lov nr. 83 af 31. marts 1958, lov nr. 255 af 11. juni 1960, lov nr. 200 af 3. juni 1967, lov nr. 190 af 31. maj 1968, lov nr. 333 af 18. juni 1969, lov nr. 544 af 10. december 1969, lov nr. 76 af 12. marts 1970, lov nr. 539 af 17. december 1971, lov nr. 552 af 17. december 1971, lov nr. 479 af 8. november 1972, lov nr. 184 af 30. marts 1973, lov nr. 281 af 8. juni 1977, lov nr. 360 af 1. juli 1988, lov nr. 825 af 19. december 1989, lov nr. 59 af 7. februar 1990, lov nr. 180 af 23. marts 1995, lov nr. 427 af 14. juni 1995, lov nr. 1063 af 12. december 1996, lov nr. 1219 af 27. december 1996, lov nr. 1223 af 27. december 1996, lov nr. 238 af 2. april 1997, lov nr. 410 af 2. juni 2003 samt lov nr. 428 af 6. juni 2005.

§ 1.² Indkomstskat til Staten udredes årlig efter de i nærværende Lov indeholdte Regler:

A. Indkomstskatten.

§§ 2-3.³ (Ophævet)

§ 4.⁴ Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, saaledes f. Eks.:

- a. af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Fabrikdrift, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring eller Virksomhed, saa og alt, hvad der er oppebaaret for eller at anse som Vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær Virksomhed eller for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;
- b. af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleje af rørligt og urørligt Gods, saavel som af vederlagsfri Benyttelse af andres rørliche eller urørliche Gods. Lejeværdien af Bolig i den skattepligtiges egen Ejendom beregnes som Indtægt for ham, hvad enten han har gjort Brug af sin Beboelsesret eller ej; Værdien ansættes til det Beløb, som ved Udleje kunde opnaas i Leje af vedkommende Ejendom eller Lejlighed, dog at den, naar særlige Forhold maatte gøre denne Maalestok mindre egnet, kan ansættes skønsmæssigt;
- c. af et Embede eller en Bestilling, saasom fast Lønning, Sportler, Embedsbolig, Naturalydelser, Emolumenter, Kontorholdsgodtgørelse (med Hensyn til Kontorudgifter jfr. § 6 b.), samt

¹ Lovens titel blev affattet således ved lov nr. 1219 af 27. december 1996. Bestemmelser markeret med gråt er slettet af flere lovsamlinger, selvom bestemmelserne ikke ses at være ophævet.

² § 1, nr. 1-4 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. Ordene "Indkomst- og Formueskat" blev ændret til "Indkomstskat" ved lov nr. 1219 af 27. december 1996. Tidligere ændringer: (§ 1) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1927 samt lov nr. 255 af 11. juni 1960.

³ §§ 2 og 3 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. Tidligere ændringer: (§ 2) lov nr. 83 af 31. marts 1958 og lov nr. 255 af 11. juni 1960.

⁴ Næstsidste og sidste stykke i § 4 blev ophævet ved lov nr. 255 af 11. juni 1960. § 4, stk. 2, blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

Pension, Ventepenge, Gaver (jfr. dog herved Bestemmelsen i § 5 b.), Understøttelser, Klosterhævning, Livrente, Overlevelsesrente, Aftægt og deslige;

- d. af Tiender;
- e. af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Aktier og andre inden- eller udenlandske Pengeeffekter, saa og af udestaaende Fordringer og af Kapitaler, udlaaente her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forskrivning. Som Udbytte af Aktier og Andelsbeviser skal anses alt hvad der af vedkommende Selskab er udbetalt Aktionærer eller Andelshavere som en Del af det af Selskabet i sidste eller i tidligere Regnskabsaar indtjente Overskud, hvad enten Udbetalingen finder Sted som Dividende, som Udlodning ved Selskabets Likvidation eller lignende eller ved Udstedelse af Friaktier.

Friaktier, der tildeles et Selskabs Aktionærer, bliver at henregne til Modtagerens Indkomst med et Beløb, svarende til deres Paalydende, og i Tilfælde, hvor Aktier udstedes mod Vedetlag, som dog er mindre end deres Paalydende, skal et Beløb, svarende til Forskellen mellem Tegningskursen og Aktiernes Paalydende, ligeledes medregnes til Modtagerens skattepligtige Indkomst.

- f. af Lotterispil samt andet Spil og Væddemaal.

§ 5. Til Indkomst henregnes ikke:

- a. Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i Værdi - medens der paa den anden Side ikke gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i Værdi -, eller Indtægter, som hidrører fra Salg af den skattepligtiges Ejendele (herunder indbefattet Værdipapirer), for saa vidt disse Salg ikke henhører til vedkommendes Næringsvej, for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme, eller er foretaget i Spekulationsøjemed, i hvilke Tilfælde den derved indvundne Handelsfortjeneste henregnes til Indkomsten, ligesom ogsaa eventuelt Tab kan fradrages i denne. Ved Salg af fast Ejendom samt Aktier og lignende offentlige Værdipapirer, der er indkøbt efter 1. Januar 1922, anses Spekulationshensigt at have foreligget, naar Salget sker inden 2 Aar efter Erhvervelsen, medmindre det modsatte godtgøres at være Tilfældet;
- b.⁵ gaver, der falder ind under afsnit II i lov om afgift af dødsboer og gaver, samt formueforøgelse, som hidrører fra arv og forskud på falden arv eller fra indgåelse af ægteskab, udbetaling af livsforsikringer, brandforsikringer og deslige;
- c. de Indtægter, der hidrører fra Kapitalforbrug eller Optagelse af Laan;
- d.⁶ (Ophævet)
- e.⁷ (Ophævet)

Den under a. og b. omhandlede Formueforøgelse, ligesom ogsaa den Formueformindskelse, der fremkommer ved Formuegenstandes Synken i Værdi, kommer derfor kun i Betragtning, for saa vidt som Formuens Udbytte derved er blevet forøget eller formindsket, og da kun med Beløbet af den saaledes fremkomne Udbytteforøgelse eller Udbytteformindskelse

§ 6.⁸ Ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst bliver at fradrage:

- a. Driftsomkostninger, d. v. s. de Udgifter, som i Aarets Løb er anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde Indkomsten, derunder ordinære Afskrivninger;
- b. fra Embedsindtægter de Udgifter til Kontorhold m. v., som Embedets Bestridelse har medført;
- c. Pensioner og andre Byrder, der paahviler et Embede. Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikring, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, dog ikke ud over et samlet Beløb af indtil 400 Kr. aarlig.

⁵ § 5, litra b, blev affattet således ved lov nr. 427 af 14. juni 1995.

⁶ § 5, litra d, blev ophævet ved lov nr. 1063 af 12. december 1996.

⁷ § 5, litra e, blev ophævet ved lov nr. 193 af 11. juni 1954.

⁸ Næstsidste stykke i § 6 blev ophævet ved lov nr. 255 af 11. juni 1960. § 6, stk. 2, blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

- d. de Beløb, som i det paagældende Aar er udredt i personlig paalignede Skatter, i Skatter og Afgifter paa fast Ejendom og Næring til Stat, Kommune og Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtsydelse og lignende Byrder;
- e. Renter af Prioriteter og anden Gæld, samt hvad der er anvendt til blot Vedligeholdelse eller Forsikring af de af den skattepligtiges Ejendele, hvis Udbytte beregnes som Indkomst. Derimod kan ikke fradrages, hvad der af den skattepligtige er anvendt til Afdrag paa hans Gæld, hvilket ogsaa gælder om Fideikommisbesidderes Afdrag paa Fideikommissets Gæld.

Den beregnede Skatteindtægt er skattepligtig uden Hensyn til, hvorledes den anvendes, altsaa hvad enten den benyttes til egen eller Families Underhold, Betjening, Nytte eller Behagelighed, eller til Formueforøgelse, til Forbedring af Ejendom, til Udvidelse af Næring eller Drift, Henlæggelse til Reserve- eller andre lignende Fonds, til Gaver eller paa anden Maade.

§§ 7-9.⁹ (Ophævet)

B. Formueskatten.

§§ 10-16.¹⁰ (Ophævet)

C. Skatteligningen.

I. De skattelignende Myndigheder.

§§ 17-19.¹¹ (Ophævet)

II. Mandtalsliste. Stedet for Skatteansættelsen, Selvangivelse.

§ 20. Inden den 15. Januar forfattes der efter et af Finansministeren foreskrevet og udsendt Skema en Mandtalsliste over alle de Personer, Dødsboer, Selskaber og Foreninger, der skal sættes i Skat i Kommunen, jfr. § 21. Den affattes i Købstæderne og i Marstal af Ligningskommissionen og Ligningsmændene, hvor saadanne er valgt, og i de øvrige Kommuner af disses Bestyrelser, som med Hensyn til Indkomst- og Formueskatten fungerer som Ligningsmyndighed, ligeledes i Forening med Ligningsmændene, hvor saadanne er valgt. Hvor et Landdistrikt, som ikke har eget Sogneraad, er forenet med en Købstad, tiltrædes dennes Ligningskommision af et blandt Distriktets Beboere af Amtsraadet valgt Medlem. Saafremt et Landdistrikts Størrelse og Folketal giver Anledning dertil samtidig med, at Distriktsraadet efter dets S sammensætning skønnes at afgive samme Garanti som et Sogneraad, skal Amtsraadet imidlertid kunne bemyndige Distriktsraadet til i øvrigt efter de i nærværende Lov givne Regler at foretage Ansættelsen og de dermed i Forbindelse staaende Arbejder i Landdistriktet. Det skal have sin Forblivende ved de af Amtsraadene alt tidligere givne Bemyndigelser af den omhandlede Art.

I et særligt Afsnit af Mandtalslisten opføres de skattepligtige, som uden at være bosatte eller have Hjemsted i Kommunen i den har Indtægter, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsskat, med Angivelse af, om de antages at have Bopæl (for

⁹ §§ 7-9 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. Tidligere ændringer: (§ 8) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1933 samt lov nr. 255 af 11. juni 1960. (§ 9) lov nr. 108 af 31. marts 1938.

¹⁰ §§ 10-11 og 15-16 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. §§ 12-14 blev ophævet ved lov nr. 1219 af 27. december 1996. Tidligere ændringer: (§ 11) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1933. (§ 13) lov nr. 190 af 31. maj 1968. (§ 14) lov nr. 519 af 22. december 1948 og lov nr. 200 af 3. juni 1967.

¹¹ §§ 17-18 blev ophævet ved lov nr. 281 af 8. juni 1977. § 19 blev formentlig ophævet (bortfalder) ved lov nr. 108 af 31. marts 1938. Tidligere ændringer: (§ 17) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1933. (§ 18) lov nr. 76 af 12. marts 1970.

Dødsboer og Aktieselskaber m. m., jfr. § 2, Nr. 4 og 5, Bestyrelse eller Hovedkontor) her i Landet, og da hvor.

For de skattepligtige, der er flyttet til Kommunen efter den sidste Skatteligning, gøres Bemærkning herom i Mandtalslisten, og paa lignende Maade gøres der, saafremt nogen, der er opført paa den ældre Ligningsliste, ikke optages paa Mandtalslisten, Bemærkning om Grunden hertil.

En Afskrift af Mandtalslisten bliver inden den 15. Januar at tilsende Skatteraadet for den Skattekreds, hvortil Kommunen hører.

§ 21. En skattepligtig bliver som Regel at sætte i Skat i den Kommune, hvor han den nærmeste Tid før den 15. Januar har haft Bopæl, selv om han da ikke er til Stede i Kommunen. Har han fast Bopæl i flere Kommuner, kan han selv bestemme, i hvilken af dem hans Ansættelse skal finde Sted, naar han inden den 15. Januar sender Anmeldelse herom til Ligningsmyndighederne (i København: Direktoratet for Københavns Skattevæsen og i Frederiksberg: Frederiksberg Kommunes økonomiske Forvaltning) i alle de Kommuner, i hvilke han har fast Bopæl. Har han ikke gjort saadan Anmeldelse, ansættes han paa det Sted, hvor han den nævnte Dag eller senest forud for denne havde personlig Ophold. Skattepligtige, der uden at have fast Bopæl gør Tjeneste om Bord paa her i Landet hjemmehørende Skibe (§ 2, Nr. 1), ansættes til Skat i den Kommune, der er Skibets Hjemsted. Dødsboer ansættes til Skat i den Kommune, hvor Behandlingen foregaar. For Aktieselskaber m. m. (§ 2, Nr. 5.) finder Ansættelse Sted i den Kommune, hvor Bestyrelsen eller Hovedkontoret findes. Naar Indkomster, af hvilke der i Henhold til de kommunale Beskatningsregler skal svares Erhvervsstat, tilflyder skattepligtige, som ikke har Bopæl eller Hjemsted her i Landet, ansættes saavel Indkomsten som Værdien paa det Sted, hvor Indkomsten haves. Strækker en fast Ejendom sig ind i flere Kommuner, sker Ansættelsen i den af dem, hvor Avlsbygningerne findes, eller, hvis der kun er Tale om et Skovbrug, da i den Kommune, hvor den største Del af Skoven findes. Har den paagældende Bopæl eller Hjemsted her i Landet, gives der samtidig med Mandtalslistens Udfærdigelse Bopælskommunens Ligningsmyndighed Underretning om, at Ansættelsen vil finde Sted, og denne sker da af de nævnte Indkomster og Værdier efter samme Regel som foran.

Finansministeren afgør alle tvivlsomme Spørgsmaal om, i hvilken Kommune, en Ansættelse skal finde Sted.

§ 22.¹² (Ophævet)

III. Den foreløbige Ansættelse af Indkomst og Formue.

§§ 23-25.¹³ (Ophævet)

IV. Skatteraadets Prøvelse af den foreløbige Ansættelse, Skattens Paaligning m. v.

§§ 26-30.¹⁴ (Ophævet)

V. Paaklage til Landoverskatteraadet og dettes Kontrol med Skatteligningen.

§§ 31-34.¹⁵ (Ophævet)

¹² § 22 blev ophævet ved lov nr. 360 af 1. juli 1988. Tidligere ændringer: (§ 22) lov nr. 304 af 22. december 1927 og lov nr. 102 af 31. marts 1933 samt lov nr. 479 af 8. november 1972.

¹³ §§ 23-25 blev ophævet ved lov nr. 281 af 8. juni 1977. Tidligere ændringer: (§ 23) lov nr. 190 af 31. maj 1968. (§ 24) lov nr. 552 af 17. december 1971.

¹⁴ §§ 26-30 blev ophævet ved lov nr. 281 af 8. juni 1977. Tidligere ændringer: (§ 26) lov nr. 392 af 12. juli 1946. (§ 30) lov nr. 108 af 31. marts 1938 og lov nr. 552 af 17. december 1971.

¹⁵ §§ 31-34 blev formentlig ophævet (bortfalder) ved lov nr. 108 af 31. marts 1938.

D. Tilgang og Afgang af skattepligtige m. v.

§§ 35-37.¹⁶ (Ophævet)

E. Skatteopkrævningen m. v.

§ 38.¹⁷ I Tilfælde, hvor der af Stat eller Kommune er givet Henstand med Skattens Betaling, regnes Udpantningsfristens Begyndelse først fra det Tidspunkt, da Skatten efter den givne Henstand skulde være betalt.

Ingen Kommune eller skatteansat kan ved at klage over Skatteansættelsen eller, saafremt der sker Udpantning for Skatten, ved Indsigelse for Fogeden unddrage sig fra Forpligtelsen til i rette Tid at indbetale den alt forfaldne Del af Skatten, medmindre der forinden foreligger en af kompetent Myndighed truffen Afgørelse for, enten at en Ændring bør finde Sted, eller at Ansættelsen er sket med Urette eller er ugyldig. I de Tilfælde, hvor Skatteansættelsen senere forandres, berigtiges det Beløb, som Kommunen og den enkelte Skatteyder skal betale, ved Tillæg eller Fradrag i den følgende Skattetermin, om fornødent ogsaa ved Tilbagebetaling af det indbetalte eller en Del deraf. Har en Skatteyder i disse Tilfælde Krav paa Godtgørelse af for meget erlagt Skat, tilkommer der ham Renter 5 pCt. p. a. fra Indbetalingsdagen at regne af det for meget erlagte Skattebeløb.

§ 39.¹⁸ (Ophævet)

F. Straffebestemmelser m. v.

§§ 40-47.¹⁹ (Ophævet)

G. Almindelige Bestemmelser.

§§ 48-51.²⁰ (Ophævet)

§ 52. Denne Lov træder straks i Kraft og anvendes første Gang ved Ligningen for Skatteaaret 1922-23. Dog skal Bestemmelsen i § 6c. angaaende Fradrag af Beløb, der anvendes til Pensions- og Enkeforsørgelse, Livsforsikrings-, Ulykkes-, Syge-, Invaliditets-, Alderdoms- og Arbejdsløshedsforsikring, først komme til Anvendelse fra og med Ligningen for Skatteaaret 1923-

¹⁶ §§ 35-36 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968. § 37 blev ophævet ved lov nr. 825 af 19. december 1989. Tidligere ændringer: (§§ 36-37) lov nr. 255 af 11. juni 1960.

¹⁷ § 38, næstsidste stk. blev ophævet ved lov nr. 255 af 11. juni 1960. Stk. 1, stk. 2, 1.-3. punktum, og stk. 3-5 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

¹⁸ § 39 blev ophævet ved lov nr. 190 af 31. maj 1968.

¹⁹ § 40 blev formentlig ophævet (bortfalder) ved lov nr. 392 af 12. juli 1946. § 41 blev formentlig ophævet (træder i stedet for) ved lov nr. 392 af 12. juli 1946. § 42 blev ophævet ved lov nr. 410 af 2. juni 2003. § 43 blev ophævet ved lov nr. 1223 af 27. december 1996. §§ 44-47 blev ophævet ved lov nr. 238 af 2. april 1997. Tidligere ændringer: (§ 42) lov nr. 190 af 31. maj 1968, lov nr. 333 af 18. juni 1969 og lov nr. 1219 af 27. december 1996. (§ 43) lov nr. 544 af 10. december 1969, lov nr. 539 af 17. december 1971 og lov nr. 184 af 30. marts 1973. (§ 44) lov nr. 144 af 31. marts 1950. (§ 47) lov nr. 1223 af 27. december 1996.

²⁰ § 48 blev formentlig ophævet (bortfalder) ved lov nr. 108 af 31. marts 1938. §§ 49-51 blev ophævet ved lov nr. 428 af 6. juni 2005. Tidligere ændringer: (§ 49) lov nr. 238 af 2. april 1997, (§ 50) lov nr. 74 af 31. marts 1953 og lov nr. 59 af 7. februar 1990.

24 at regne, medens det med Hensyn til Skatteligningen for Skatteaaret 1922-23 for saadanne Udgifters Vedkommende har sit Forblivende ved de gældende Regler i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 § 6c., jfr. § 6, sidste Stykke.

Samtidig med Lovens Ikrafttræden ophæves Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, Lov Nr. 128 af 10. Maj 1915 om Ændring i Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten og Lov Nr. 488 af 13. Oktober 1917 om Selvangivelse af Formue med de til samme sig sluttende Bestemmelser, men dog saaledes at alle Spørgsmaal vedrørende Skattesvarelse og Bødeansvar for tidligere Skatteaar vedvarende skal behandles efter de hidtil gældende Regler. Kgl. Anordning af 5. Maj 1913 angaaende Regler for Paaligning i København af Indkomst- og Formueskat til Staten samt angaaende Forandringer i og Tillæg til de for den kommunale Indkomstskat gældende Bestemmelser og kgl. Anordning af 29. April 1913 angaaende Ligningen og Opkrævningen af Indkomst- og Formueskat til Staten og personlig Kommuneskat i Frederiksberg Kommune med de til samme hørende Ændringer i de tvende kongelige Anordninger af 22. Januar 1921 skal derhos bevare deres Gyldighed, indtil de afløses ved nye kongelige Anordninger.

§ 53.²¹ (Ophævet)

§ 54. Forslag til Revision af denne Lovs §§ 1 og 8 skal senest fremsættes i den ordinære Rigsdagssamling 1923-24.

Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

²¹ § 53 blev ophævet ved lov nr. 180 af 23. marts 1995.

Lov nr. 696 af 21. december 1982 om en midlertidig formueafgift af visse pensionskapitaler m.v. (pensionsformueafgiftsloven)

§ 1. I 1983 skal der af de i § 2 nævnte livsforsikringselskaber, pensionskasser, pensionsfonde samt skattebegunstigede opsparingsog pensionsordninger i pengeinstitutter m.v. betales en formueafgift til staten.

§ 2. Afgiftspligten påhviler:

- 1) livsforsikringselskaber, der driver forsikringsvirksomhed her i landet ved direkte tegning af livsforsikring,
- 2) statsanstalten for livsforsikring,
- 3) pensionskasser og pensionsfonde,
- 4) den sociale pensionsfond,
- 5) Arbejdsmarkedets Tillægspension,
- 6) Lønmodtagernes Dyrtidsfond,
- 7) hjælpe- og understøttelsesfonde efter pensionsbeskatningslovens § 52,
- 8) kapitalpensionsfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, og
- 9) tontineordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 7, stk. 1, sidste punktum.

Stk. 2. Afgiftspligten påhviler endvidere indehaverne af følgende konti:

- 1) pensionsopsparingskonti efter pensionsbeskatningslovens § 12,
- 2) selvpensioneringskonti efter pensionsbeskatningslovens § 51, og
- 3) indekskonti efter pensionsbeskatningslovens § 15, jfr. dog stk. 3.

Stk. 3. Indekskonti er fritaget for afgiftspligt, hvis løbende udbetaling er påbegyndt inden den 1. januar 1983.

§ 3. Afgiften for de i § 2, stk. 1, nævnte afgiftspligtige beregnes af formuen opgjort efter stk. 2-4 og § 4.

Stk. 2. Ved formueopgørelsen medregnes alle former for aktiver, herunder:

- 1) kassebeholdninger og indestående i pengeinstitutter og på postgiro,
- 2) obligationer, fondsaktiver, pantebreve og andre fordringer bortset fra krav på renter, der ikke er forfaldne,
- 3) aktier, andelsbeviser o.lign.,
- 4) fast ejendom og driftsmidler,
- 5) forfaldne ikke betalte forsikringspræmier, forsikringsindskud og bidrag,
- 6) den andel af præmiereserven og erstatningsreserven, der vedrører forpligtelser, der er genforsikrede,
- 7) depoter for overtagne genforsikringsforpligtelser.

Stk. 3. Det kapitaliserede omkostningstillæg efter § 132 i lov om forsikringsvirksomhed medregnes ikke til aktiverne i den udstrækning, et sådant aktiv indgår i selskabets statusopgørelse i henhold til ovennævnte lov.

Stk. 4. Ved opgørelsen kan fratrækkes følgende passiver: 1) reserver, der modsvarer livsforsikringselskabers og statsanstaltens basiskapital for et beløb højst svarende til mindstekravet

til selskabets basiskapital efter § 34 og § 73 i lov om forsikringsvirksomhed eller § 11 i lov om statsanstalten for livsforsikring, 2) præmiereserver og andre reserver vedrørende forsikrings- og pensionsaftaler, ifølge hvilke løbende udbetalinger er påbegyndt inden den 1. januar 1983, 3) præmiereserver og andre reserver vedrørende kapitalforsikring, der den 31. december 1982 er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53, 4) præmiereserver og andre reserver vedrørende forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandspensionsforpligtelser, 5) erstatningsreserver, herunder erstatningsreserver for overtagen genforsikring, 6) ikke forfaldne forudbetalte forsikringspræmier, forsikringsindskud og bidrag, 7) forfaldne udbytter og tantiemer samt forfaldne renter af garantikapital, 8) selskabets andel af en præmiereserve for overtagen genforsikring, 9) depoter for afgivne genforsikringsforpligtelser,

- 10) anden gæld bortset fra forsikringsmæssige forpligtelser over for forsikrede, pensionskassemedlemmer og pensionister og bortset fra renteudgifter, der ikke er forfaldne.

§ 4. Ved værdiansættelsen af aktiver og passiver efter § 3 finder reglerne i statsskattelovens § 14 samt ligningslovens §§ 4 B, 15 L, 18 A-C, 19, 20 og 21 A tilsvarende anvendelse, jfr. dog stk. 3-4.

Stk. 2. For de afgiftspligtige, der er nævnt i § 2, stk. 1, fastsætter ministeren for skatter og afgifter regler, hvorefter værdien af beholdningen af pantebreve i stedet for at blive opgjort efter stk. 1 kan opgøres efter en af følgende metoder:

- 1) pantebrevenes bogførte værdi ifølge regnskabet til tilsynsmyndigheden,
- 2) en total opgørelse på grundlag af de enkelte pantebrevs kursværdi, beregnet efter givne effektive rentesatser,
- 3) en stikprøveopgørelse efter nærmere fastlagte retningslinier til bestemmelse af gennemsnitlige kurser for den enkelte afgiftspligtiges pantebrevsbeholdning, beregnet efter de effektive rentesatser som nævnt under 2).

Stk. 3. Driftsmidler skal medregnes i formuen med den bogførte værdi ifølge regnskabet til tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Det i ligningslovens §§ 18 A - C omhandlede nedslag for visse aktiver finder ikke anvendelse ved formueopgørelsen.

Stk. 5. Basiskapitalen efter § 3, stk. 4, nr. 1, omregnes til kontantværdi efter forholdet mellem den afgiftspligtige værdi af de aktiver, der er omfattet af § 3, stk. 2, bortset fra de aktiver, der er nævnt i § 3, stk. 2, nr. 6 og 7, og den bogførte værdi ifølge regnskabet til tilsynsmyndigheden af de samme aktiver. De i § 3, stk. 2, nr. 6 og 7, nævnte aktiver samt de i § 3, stk. 4, nr. 2, 3, 4, 8 og 9, nævnte passiver omregnes til kontantværdi på tilsvarende måde.

Stk. 6. For udenlandske livsforsikringselskaber, der driver virksomhed her i landet, medregnes kun aktiver her i landet, ligesom der for så vidt angår de i § 3, stk. 4, nævnte passiver kun er fradragsret i det omfang, de vedrører virksomheden her i landet. For livsforsikringselskaber med hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber indrømmes der fradrag for den del af basiskapitalen efter § 3, stk. 4, nr. 1, der beror her i landet.

§ 5. Afgiften for de i § 2, stk. 2, nævnte opsparingsordninger beregnes af indeståendet på kontoen opgjort efter de regler, som gælder for opgørelsen af personers skattepligtige formue, jfr. § 4, stk. 1. Pantebreve i en pensionsopsparingsordning skal dog medregnes til kurs 85.

§ 6. Afgiften beregnes på grundlag af formuen pr. 31. december 1982. Afgiften udgør 2,5 pct. af denne formue.

§ 7. De afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, indgiver opgørelse over den afgiftspligtige formue senest den 15. juli 1983. Afgiften indbetales samtidig med indsendelsen af opgørelsen.

Stk. 2. Opgørelsen indsendes til statsskattedirektoratet, hvortil afgiften også indbetales.

§ 8. Banker, sparekasser, andelskasser m.v. (pengeinstitutter) udarbejder opgørelse over den samlede afgiftspligtige formue for hver af de i § 2, stk. 2, nævnte afgiftspligtige opsparingsformer. Opgørelsen indsendes til statsskattedirektoratet inden for den i § 7, stk. 1, fastsatte frist. Afgiften indbetales af pengeinstituttet til statsskattedirektoratet inden for samme frist. Pengeinstituttet skal, senest 4 uger efter at afgiften er betalt, underrette den afgiftspligtige om afgiftsbeløbet.

Stk. 2. Pengeinstituttet hæver afgiften på den konto, som afgiften vedrører, en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag, jfr. dog § 12, stk. 2. Er der på en pensionsopsparingskonto ikke tilstrækkelige kontantbeløb til at dække afgiften, skal pengeinstituttet sælge værdipapirer i fornødent omfang. Den afgiftspligtige skal have underretning herom inden 4 uger før indbetalingsdagen. Har den afgiftspligtige ikke inden en uge før den sidste rettidige indbetalingsdag meddelt pengeinstituttet, hvilke værdipapirer der skal sælges, træffer pengeinstituttet bestemmelse herom. Overskydende beløb ved salget indsættes på den til ordningen hørende kontantkonto. I de tilfælde, hvor det i indekstrakter er aftalt, at tillægsrenten helt eller delvis skal tilfalde interessentens arbejdsgiver, afholdes afgiften af denne tillægsrente.

§ 9. Statsskattedirektoratet kontrollerer opgørelsen og afgiftsberegningen. Anser statsskattedirektoratet en opgørelse eller beregning for urigtig, forelægger direktoratet sagen for ligningsrådet, der kan ændre opgørelsen og beregningen.

Stk. 2. Statsskattedirektoratet underretter den, der har indsendt opgørelsen, om eventuelle ændringer af afgiften. Pengeinstituttet videresender meddelelsen til den afgiftspligtige inden 4 uger efter, at pengeinstituttet har modtaget underretning om afgiftsændringen.

Stk. 3. Anser en afgiftspligtig kontohaver i et pengeinstitut den af pengeinstituttet foretagne opgørelse af afgiftsgrundlaget eller beregning af afgiften for urigtig, kan den afgiftspligtige indbringe spørgsmålet for landsskatteretten inden 8 uger efter betalingstidspunktet efter § 7, stk. 1. Kontohaveren skal vedlægge en erklæring fra pengeinstituttet om beregning af afgiften og anføre, på hvilke punkter kontohaveren mener at afgiften er opgjort forkert, samt pengeinstituttets kommentarer hertil.

Stk. 4. Skattestyrelseslovens regler for klage til landsskatteretten og indbringelse for domstolene finder tilsvarende anvendelse på klager over afgiftsændringer foretaget af ligningsrådet, jfr. stk. 1 og 2, og klager over pengeinstituttets opgørelse af afgiften, jfr. stk. 3. Klage over afgiftsændringen medfører ikke, at fristen for indbetaling af afgiften forlænges.

Stk. 5. For meget indbetalt afgift tilbagebetales. Yderligere afgiftsbeløb skal indbetales inden 6 uger efter meddelelsen fra statsskattedirektoratet om den ændrede afgift. For konti i pengeinstitutter finder § 8, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 10. Hvis afgiften ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter med 1,3 pct. pr. påbegyndt måned fra forfaldstidspunktet efter § 7, stk. 1.

Stk. 2. Hvis afgiftsbeløbet ændres, forrentes forskelsbeløbet med 1,3 pct. pr. påbegyndt måned fra det i § 7, stk. 1, fastsatte tidspunkt.

§ 11. Forsikrings- og pensionsaftaler, hvor løbende udbetaling er påbegyndt inden den 1. januar 1983, indgår ikke i fordelingen af afgiften efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Livsforsikringsselskaber og statsanstalten for livsforsikring fordeler den samlede afgift forholdsmæssigt på forsikrings- eller pensionsaftalerne samt på de øvrige reserver, der ikke er fradragsberettigede efter § 3, stk. 4. Dette gælder, uanset om der er aftalt en forsikrings- eller pensionsydelse med bestemte beløb, herunder livrenter uden ret til bonus. Fordelingen af afgiften på de enkelte forsikrings- og pensionsaftaler sker efter reglerne i stk. 3 og 4.

Stk. 3. Afgiftsfordelingen sker for forsikrings- eller pensionsaftaler, hvori grundlaget er indbetalte præmier med påløbne renter (tarifmæssigt opbyggede ordninger), ved en reduktion på 2,3 pct. af den kapitaliserede værdi af de enkelte forsikrings- eller pensionsaftaler opgjort på det i § 6 nævnte tidspunkt. For så vidt angår indekskontrakter skal fordelingen ske ved nedsættelse af bonus for de enkelte kontrakter.

Stk. 4. For pensionstilsagn, der er afdækket ved en forsikringsaftale, der fastlægger pensionsydelse, finder stk. 3 tilsvarende anvendelse ved fordelingen af afgiften, medmindre der sker en til afgiften svarende forhøjelse af præmien efter aftale mellem tilsagnsgiveren og de forsikrede. Livsforsikringsselskabet eller statsanstalten for livsforsikring skal i givet fald have underretning om aftalen inden den 1. april 1983.

Stk. 5. Pensionskasser omfattet af § 203 i lov om forsikringsvirksomhed fordeler den afgift, der påhviler pensionskassen, ved at nedsætte bonusrenten ensartet for samtlige pensionskassemedlemmer og pensionister, hvis ordningen er tarifmæssigt opbygget.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 5 gælder tilsvarende for Arbejdsmarkedets Tillægspension og Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Stk. 7. Pensionskasser, der er omfattet af lov om tilsyn med pensionskasser, kan beslutte, om den afgift, der påhviler pensionskassen, skal fordeles på de tarifmæssigt opbyggede ordninger efter stk. 2 og 3 eller efter stk. 5.

Stk. 8. Bevirker afgiften for pensionstilsagn, der er afdækket i en pensionskasse, hvor pensionsordningen ikke er tarifmæssigt opbygget, at pensionskassens formue efter en forsikringsteknisk statusopgørelse bliver utilstrækkelig til at opfylde dens forpligtelser, finder lov om tilsyn med pensionskasser § 21, stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse, eller for så vidt angår de pensionskasser, der er nævnt i § 203 i lov om forsikringsvirksomhed, de pågældende vedtægtsbestemmelser. Dette gælder ikke, såfremt afgiften modsvares af en forhøjelse af bidragene efter aftale mellem tilsagnsgiver og de berettigede i det omfang, det er nødvendigt, for at pensionskassen kan opfylde sine forpligtelser. Pensionskassen skal i givet fald have underretning om aftalen inden den 1. april 1983.

Stk. 9. For pensionsfonde, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens § 6, finder reglen i stk. 7 anvendelse. Er pensionstilsagnet ikke tarifmæssigt opbygget, anvendes dog reglen i stk. 8.

Stk. 10. Kapitalpensionsfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, fordeler den afgift, der påhviler fonden, efter reglerne i stk. 3.

Stk. 11. For pensionskasser og pensionsfonde, der ikke er omfattet af stk. 5-10, finder reglen i stk. 7 anvendelse. Er pensionstilsagnet ikke tarifmæssigt opbygget, anvendes dog reglen i stk. 8.

§ 12. Ved kapitaludbetaling eller overførsel af en forsikrings- eller pensionsordning, før fordeling har fundet sted i henhold til § 11, tilbageholdes 2,3 pct. af det pr. 31. december 1982 beregnede kapitalkrav til dækning af afgiften. Ved ophævelse af forsikrings- eller pensionsaftaler, før fordeling har fundet sted i henhold til § 11, beregnes tilbagekøbsværdien eller udtrædelsesgodtgørelsen efter reduktion af kapitalkravet pr. 31. december 1982 med 2,3 pct. Rente- eller bonustilskrivning for perioden 1. januar og indtil udbetalingstidspunktet sker på grundlag af det således reducerede kapitalkrav.

Stk. 2. Ved ophævelse eller overførsel af en opsparingsordning i et pengeinstitut før opkrævningstidspunktet efter § 8, stk. 2, tilbageholder pengeinstituttet et beløb til dækning af afgiften. Dette beløb udgør 2,5 pct. af indeståendet pr. 31. december 1982 med fradrag af rente af den beregnede afgift fra tilbageholdelsestidspunktet til opkrævningstidspunktet efter § 8, stk. 2. Rentesaften er den, der i øvrigt var gældende for kontoen på ophævelses- eller overførselstidspunktet. For selv pensioneringskonti tilbageholdes afgiften ved bindingsperiodens udløb efter tilsvarende regler.

§ 13. Hvis opgørelse efter § 7 og § 8 ikke indgives rettidigt, kan statsskattedirektoratet opgøre afgiftsgrundlaget skønsmæssigt og opkræve afgiften hos de afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, og hos pengeinstitutter med konti som nævnt i § 2, stk. 2. Reglerne i § 9, stk. 1, 2. pkt., og § 9, stk. 2 og 4-5, finder tilsvarende anvendelse på denne opgørelse.

Stk. 2. Statsskattedirektoratet kan pålægge de afgiftspligtige efter § 2, stk. 1, og de i stk. 1 nævnte pengeinstitutter inden en nærmere angiven frist at give de oplysninger, som direktoratet har brug for ved kontrollen med opgørelsen af afgiften.

Stk. 3. Indsendes opgørelsen efter § 7 og § 8 eller oplysningerne efter stk. 2 ikke rettidigt, kan statsskattedirektoratet pålægge den, der skal indsende opgørelsen, daglige bøder, indtil opgørelsen eller oplysningerne fremkommer. Statsskattedirektoratets afgørelse kan indbringes for ministeren for skatter og afgifter.

Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter kan fastsætte de nærmere regler om lovens administration.

§ 14. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen,
- 2) undlader at indgive opgørelse efter § 7 eller § 8,
- 3) undlader at indbetale afgiften rettidigt.

Stk. 2. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, gensidige selskaber og selvejende institutioner eller lignende, kan der pålægges selskabet m.v. som sådant bødeansvar.

§ 15. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan statsskattedirektoratet tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt denne erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejeloven om indhold af anklageskrift i politisager tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Når sager om de i § 14 nævnte overtrædelser indbringes for domstolene, behandles de som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.

§ 16. En forsikrings- eller pensionsordning kan ikke opsiges, alene fordi der bliver pålagt en afgift efter denne lov.

§ 17. Loven træder i kraft den 1. januar 1983.

§ 18. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 21. december 1982

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

Margrethe R

/Isi Foighel